

János – A reménység feltárul

A szájműzetés magányában az apostol mindnyájunk számára felfedezi a reménységet

Az idős férfi volt az utolsó - és teljesen magára maradt. Csaknem száz esztendő volt már, minden munkájára elmaradt mellőle. Jakab mártírhalált halt: ő volt az első a tizenkét tanítvány között, aki hitét halálra szenedett. Párt lefejezték. Pártot fejével keresztre feszítették. Tamás pedig eltűnt, talán messze Keleten, Indiában kellene keresni. A többiekről pedig vajon ki tudja, hol vannak?

Most, hetven

évekkel Jézus feltámadása után, Jánost - az egyetlen, még élő apostolt - szájműzetés Pártmoszra, erre a börtönszigetre, amely egy csónak, vulkán sziklákból álló kötélmegőhőny kilométernyire Kisázsia tengerben.

Mivel a

munkáborhoz már tő idős volt, békésen hagyták, hiszen még a durva rámaiak sem vették sok munkát egy ilyen aggasztónt. Magára hagyták emlékeivel és álmaival.

Amint emlékei

mozaikjait rakosgatta, János jött emlékezett még arra, hogyan hallgatták Andrászal együtt első űben Keresztelő Jánost, amint az eljövendő Megváltórá beszélt; hogyan állt először Jézus szolgálatába; majd ezt követően hogyan lettek testvéreivel, Jakabbal, Péterrel és Andrászal a Megváltó szolgátsaivá, amikor hűvta őket, hogy hagyják ott hűlőiket, és embereket halásszanak.

János

büntudattal emlékezett vissza arra, hogy eleinte milyen telmetlen volt Isten országa megalapításának csigalassó folyamatát látva, hiszen ő biztos volt benne, hogy Jézus viharos gyorsasággal fogja ezt véghezvinni. Kés lett volna buzgón lerombolni minden akadályt, és legőzni minden ellenséget, amely az űr gyors hatalomra jutásának útjába kerül. Többeszer is kimutatta zabolátlan természetét, űgy például akkor, amikor megfeddett egy személyt, aki űgy munkálkodott Jézus nevében, hogy hivatalosan nem is volt tanítvány (Lk 9:49); vagy pedig akkor, amikor űzet akart alhozni az űgből egy falura, amely elutasította Jézusnak azt a kérését, hogy szállásához jusson ott (52-56. v.). János nem habozott saját kedvező pozícióját űrdekében sem szét emelni, amikor ű és testvére arra buzda-tották űdesanyjukat, kérje meg Jézust: őket jelölje ki a legmagasabb és a legjobban fizető helyekre királyságában, amelyet - hitük szerint - hamarosan megalapít.

Ez az ország

azonban nem alakult meg. Még az űr tulajdon imája: "Éz Jézus el a te országod", is űszben megváltászatlan marad bűrkinek elg volt a kietlen tengerre tekinteni, hogy rajj: Isten akaratát szintén űthgjk a fűldűn. Máskálűnben magának Jánosnak sem kellene egyedül,

szájműzetésben tengetnie az életet, amikor prédikálhatja tanát a szárazföldi gyülekezetekben, ahol korábban olyan hűségesen szolgált.

János jelleme

megszelídült, lecsendesedett, átalakult. A harcra kész katonabázi készságes pásztor lett, aki mindenkinek felett szerette Jézust, és buzgó szeretettel viseltetett Jézus gyermekei iránt. Valójában az tette olyan keserűvé számjára a pártoszi szájműzetést, hogy elszakadt Isten népétől. "Menynyire vigyott arra, hogy prédikáljon, vigasztaljon, látogasson, kereszteljen, építse és erősítse a gyülekezeteket! De nem tehetette. Testvérei ott voltak, ő maga pedig itt magányosan, elhagyatva.

Bár az Ásban valószínűleg sosem rendelt meg, mégis könnyen sodródott el abba az irányba, hogy feltegye a kérdést: vajon Jézus elfeledkezett a visszajelvetéssel kapcsolatos árgétéről? Jánosnak eszébe jutottak ezek az erőteljes, vigasztalás biztatások: "É...ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek" (Jn 14:3), és: "Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és árléni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket" (Jn 16:22).

A tány azonban

tány maradt: Jézus nem jött vissza. Teltek a magányos napok, és János továbbra is egyedül volt. Senki sem jött, senki sem árt, senki sem látogatta meg.

Aztán egy

napon megtörtént: Jézus eljött. Szombat volt, és János bensőságes kázzásában volt a Szentlélekkel - az Ás Által megáért napra gondolt, és az áldott reményságre, amikor minden jó helyreáll. "Élélekben voltam ott az Ásnek napján, és hallók háttam megett nagy szót, mint egy trombitás, amely ezt mondta: "Éon vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó"; és: "Amit látsz, árd meg könyvben, és káldd el a hát gyülekezetnek..." (Jel 1:10-11).

Jézus

megtartotta árgét! Visszatért! A János magányos szávből felszakad kiáltás meghallgattott, és válasza érkezett rá. Jézus ott volt!

S ekkor a

kopár bártánsziget hirtelen ádeni katedrálissá változott Jézus jelenléte miatt! A János testét és lelkét megnyomorító prábák és nehézségek mind feledésbe merültek Urjának jelenléteben. A szenvedés hosszú, nehéz ávei szintén a márt káldásbe vesztek a táradás árből fakadásan, amit árzett, hiszen ismét láthatta

Jézus! Ámós Jézus jésu hárt hozott, nem csak János számára, hanem Isten minden gyermeke számára is. Jézus csodálatos igazságokat mutatott meg Jánosnak, és megbá- zta azzal, hogy Á- rja le Á- s ká- ldje el a gyá- lekezeteknek. Jásu há- r. Az evangélium jásu há- re: az Ó jésvetelének há- re!

Nem tudjuk, vajon mennyi időt telt át Jézus azon a szombaton Jánossal Pájtmosz szigetén. Nem tudjuk, vajon az Ásszes Á- zenet egy látomásban hangzott-e el, vagy tbb látomásban, tbb látogatás alkalmával. Csak azt tudjuk, hogy János Á- jra kézbe fogta Á- rászakát, és le- rta Isten Á- zenetét az Ó népe számára.

János előnyös helyzetben Á- rt, hiszen Á- lte a nagy ká- zdelem legdrámaibb telté- nseit, s Á- gy ká- nnyen fel tudta időzni, hogyan szenvedett kudarcot Sáj- n, és hogyan győzte le a démonokat Jézus hatalma. Az viszont biztosan szomorúsággal telté- lte el az idős ember szá- vát, hogy az eljövendő sá- tót korok má- g sá- tőbb cselekedeteiről kellett Á- rnia; arrá- l, hogyan győzi le hamarosan a gonosz a jásu, a gyűlölet a szeretetet. Vadállatok s démonok fognak sá- vetkezni a hatalmakkal és fejedelemségekkel, hogy a gonoszát juttassák uralomra, és kitá- p- k az igazságot az emberisé- g szá- vából. Má- gis, mindezek ká- zepette, Isten népe, amely az Ó Igá- be kapaszkodik, s Lelke Á- l- tal nyer erőt, felkászá- l Isten Fiának eljövételére. Jézus Á- jra eljöv- n! Királyoknak Királya, uraknak Ura, Teremtő, Megváltás, Helyreállítás, Barátunk!

Aztán egy napon a látomás szá- vát Á- rt. Máj- r nem volt mit Á- rni. Á- g- retek, jövendőlé- sek, próféciák, előkászá- l- tek. János mindent megÁ- r- t, amire parancsot kapott. Mindez figyelemre méltó majd a gyá- lekezeteket és az egá- sz világot.

Á Á Á Á A látomás Isten szeretetének csodálatos diadalával Á- r szá- vát. Krisztus diadalában elenyésznek a gonosz támadásai. A világegyetemben Á- jra helyreáll az Ásszhang. Isten és az emberisé- g Á- jra megbonthatatlan ká- z- ssá- gben, egy Á- r- ká- valásá- gra egyesül. Felragyog a reménység, hogy beteljesül- t boldogság legyen belőle.

Á- z- s semmi elá- tkozott nem lesz tbb; és az Istennek és a Bá- r- n- nak királyi székében benne lesz; és ő szolgál- i szolgál- lnak néki; és Á- t- j- k az ő orczá- j- t; és az ő neve homlokukon lesz. Á- s ott Á- j- szaka nem lesz; és nem lesz szá- ksá- g- k szá- vát- nekre és napvilá- gra; mert az Á- r Isten vilá- gos- t- ja meg őket, és orszá- g- lnak Á- r- ká- n Á- r- ká- c" (Jel 22:3-5). Csak gondoljuk Á- j- t: nincs tbb bűn; nincs tbb báj- nat; nincs tbb halál, fájdalom, ká- nnyek, elváltás! Nincs tbb- c- szaka!

Á- z- s Á- m- c hamar eljöv- k; és az Á- n jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz. Á- n vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a szá- vát, az első és utolsó. (...) Á- n Jézus ká- ld- ttem az Á- n angyalomat, hogy ezekről bizonyosá- got tegyen néktek a

gyülekezeteinkben. "Mert én vagyok Dávidnak ama győztese és a hajnali csillag" (12-13, 16. v.). Itt van az az igazság, amit ez a zene is megfogalmaz: "Bizony hamar eljövök. Amikor bizony jövök Uram Jézus!" (20. v.).

De figyelj!

csak meg, van még egy igazság! A győzelem nem a magányos szíven, hanem a közösséggel, az együttéléssel, az együttéléssel. Bizony jövök Uram Jézus!" -

hanem azzal a hitvallással, hogy a gyülekezetben, minden korok emberei is meg fogják hallani mindezt, és elfogadják ezt a bizonyítást. A magányos apostol: János, akit börtönbe zárták és megleven-tett Jézus személyes hitvallása a magányos szíven, minden eljövendő korban és a föld minden szegletében. Az embereknek fel kell ajánlania a reményeket az életükre:

"A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan titeletek. Amen" (21. v.).

Á

Á

Jim Cress